

Leilighedslov, som dens Indbringelse er fremkaldt ved et enkelt Tilfælde, og hermed hænger sammen, at det fulde Maa! kun vil naaes, hvis Thinget, forsaavidt det iøvrigt finder Loven rigtig, vil have den Velwillie at fremme den hurtig, og hvis den samme Velwillie bliver Sagen tildeel i det andet Thing og hos Regjeringen; men Loven er ikke nogen Leilighedslov, forsaavidt selve Indholdet angaaer. Som jeg skal tillade mig at udoille ved 1ste Behandling, er der ikke noget Punkt i Lovforslaget, som ikke hviler paa et bestemt Princip, og som ikke staaer i fuld Harmoni med de Grundfætninger, som indeholdes i Lovene af 29de December 1857 og 23de Februar 1866. Derimod have Forslagsstillerne ved Lovforslagets Begrænsning til Eftertryk taget særligt Hensyn til Dusket om Lovforslagets lettere og hurtige Gjennemførelse. Vi have af den Grund ikke her berørt Spørgsmaalet om Forlængelse af de nugældende Beskyttelsesfrister med Hensyn til Stykkers Opførelse paa Theatret og med Hensyn til Kunstværkers Eftergjørelse. Her have vi tænkt os, at Sagen muligen kunde frembyde noget mere Tvivl end med Hensyn til det Punkt, som vi have optaget; hvad dette angaaer, troe vi derimod, at Sagen ved nærmere Overveelse vil vise sig utvivlsom.

Formanden: Exemplarer af det indbragte Lovforslag skulle blive omdeelte.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Fortsættelse af anden Behandling af: Udkast til Lov om Afgang til Sagførervirksomheden.

Formanden: Det er Spørgsmaalet om Lovudkastets Overgang til 3die Behandling, der er under Forhandling. Den 3die Landstingsmand for 1ste Kreds har Ordet.

Brock: Uagtet jeg i Meget vil kunne være enig i det Foredrag, der sluttede vore

Forhandlinger igaar, det Foredrag, der blev holdt af det ærede 10de kongevalgte Medlem (Ussing) og uagtet jeg navnlig maa være enig med ham i den Conclusion, hvortil han kom, nemlig at fraraade Thinget at vedtage det nærværende Lovudkast, vil det dog af de saa Bemærkninger, hvormed jeg har tilladt mig at ledsage min Indstilling i Betænkningen, være seet, at jeg indtager et fra ham noget forskjelligt Standpunkt ligeoverfor Sagen, og jeg haaber derfor, at det efter den Gang, Forhandlingerne igaar have taget, ikke af Thinget vil findes urigtigt, om ogsaa jeg idag noget nærmere gjør Rede for dette mit Standpunkt og for de Grunde og Betragtninger, som lede mig til at modfætte mig Lovudkastet. Det vil da af de saa Udtalelser, som jeg har tilladt mig at knytte til Fleertallets Betænkning, være seet, at jeg vilde kunne være enig med Fleertallet angaaende en særlig Ordning af dette Forhold, hvortil Lovudkastet indskrænker sig, nemlig Afgang til Sagførernæringen, under Forsættning af, at vor bestaaende Retorden, de Former, under hvilke vore Retstrætter afgjøres, ikke skulde underkastes nogen Forandring, naar de maatte betragtes som noget Givet og Fast, hvortil vi kunde knytte Regler om de Betingelser, vi maae stille for vore Sagførere, dersom vi, med andre Ord, vilde blive staaende ved skriftlig Procedure med dens Langsomhed og med dens Hemmelighed. Jeg kan naturligviis ikke være blind for — og jeg har allerede første Gang, jeg havde Ordet i denne Sag, tydeligt og klart udtalt, at jeg med Glæde kunde slutte mig til det lille Fremskridt, som ganske vist ligger i Lovudkastet, ikke forsaavidt det opstiller Regler for Afgang til Sagførernæringen, de Qualificationer, som fremtidige Sagførere skulle fyldestgjøre, men forsaavidt Lovudkastet indeholder det Princip, at Afgang til Sagførernæring skal være uafhængig af en Regjeringsstilladelse, skal staae aaben for Alle, saaledes at Talentet kan bane sig Vej til det øverste Trin, til Høiesteretsadvocaturen —, jeg siger, jeg har naturligviis ikke kunnet